

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

בפני כבוד השופט ג'ויה סקפה שפירא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

משה כרמי

הנאשם

ב"כ המאשימה: עו"ד תמר טופז- שם-טוב

ב"כ הנאשם: עו"ד ארزو בר- צבי

הכרעת דין

כללי

1. הנאשם מואשם בעבירה לפי סעיפים 13 ו- 19א לפקודת הסמים המסוכנים שכותרתה יצוא,
יבוא, מסחר, הספקת סמים מסוכנים.
2. על פי האמור בכתב האישום ביום, 21.2.18 בשעה 15:27 הגיע הנאשם לחניתה הבית שברחוב
השלום 82 בירושלים, כשהוא נוהג ברכב מסווג הונדה שמספרו 52-364-77. הנאשם נפגש
במקום עם ראמי ابو עמר וסייע לו 200 גרם סם מסוון מסווג גראס בתמורה ל- 6,000 נט.
3. הנאשם כפר כפירה כלית בכתב האישום, הסכים להגשת כל ראיות התחביעה, ללא צורך בחקירת
עדים, ונמנע מל%;">העיד או להביא ראיות אחרות להגנתו.
4. בסיכומיו טعن ב"כ הנאשם, כי הגם שיש ראיות המקיימות חשד סביר לכך שרכב הדומה לרכב
שבו נהג הנאשם נכנס לחניתה בית משפט אבו עמר, מי שיצא לכיוון הרכב היה יניב זהלבני
(להלן: "יןיב"), אחיו של ראמי ابو עמר (להלן: "ראמי"). נטען כי בחומר הראיות אין ביסוס
לטענה כי הנאשם פגש בראמי, וממילא אין ביסוס לכך שמסר לו דבר מה וקיבל ממנו כסף.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

5. חומר הראיות שהוגש מטעם המאשימה כולל שלוש הודעות שנגבו מר氨基, שלוש הודעות שנגבו מן הנאשם, דו"ח עימות שנערך בין השניים, דו"חות פעולה של השוטרים שערכו תצפית על בית משפחת אבו עمار בשעת הגעת הנאשם למקום, דו"חות פעולה של השוטרים שערכו חיפוש בבית, דו"חות שרשרת סם, חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי בוגע לסמים שנתקפו בבית אבו עмар וכן סרטוני מצולמות אבטחה שהותקנו באותו הבית.

ניתוח הראיות

A. תפיסת הסמים בבית המשפחה אבו עמר

6. דו"חות הפעולה של השוטרים יוסי שמואל (ת/10), שי לוי (ת/11) ואנדועלם טקלה (ת/14) הוגשوا בהסכמה ואין מחלוקת על העובדות העולות מהם, והן כדלקמן: ביום 18.2.22, מעט לאחר חצות הלילה, ערכו בלשי המשטרה חיפוש בדירה משפחת אבו עמר ברוחב השלום 82 במברשת-צין. במקומות שונים בבית נתפסו חומרים החשודים כסמים מסווג קנבו: ארבע סיגריות מגולגולות נתפסו במעיל של אם המשפחה שנח על כסא בפנים האוכל; על שולחן הסלון נמצא נייר שעליו תערובת עלים החשודים כסמים, ולידו שקית קטנה ובתוכה חומר נוסף החשור כסם; על שידה בחדרה של סנדי אבו עмар, בקומה השנייה של הבית, נתפסה קופסת סיגריות ובה חומר החשור כסם; באותו קומה בתחום ארון בחדר השמאלי נתפסה שקיות שחורה ובה 19 שקיות של חומר החשור כסם; על שולחן נמוך בחדר השינה השמאלי נתפס נייר ובו תערובת של חומר החשור כסם; באותו החדר נתפסה בארון שקית שקופה עם צירור עלי קנבו ובה חומר החשור כסם, ובתוכו מגירה באותו ארון נתפסה שקית שקופה וביה חומר החשור כסם; בקומה העליונה נתפסו גם משקל ושקיות חלוקה שעלייהן צירורים של צמח הקנבו; שקית ובה זרעים החשודים כזרעי קנבו נתפסה מעל ארון המתבח בקומה הcnisa. בנוסף נתפסה בבית קופסה ובה 1,260 נס' וכן נתפסו מספר מכשירי טלפון סלולרי.

7. דו"חות שרשרת הסם (ת/12, ת/13 ות/15-ת/20) מלמדים, כי הסמים שנתקפו בבית משפחת אבו עмар הועברו, בסופו של יום למועדן לזיהוי פלילי.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

8. חוות דעת המעבדה לזיהוי פלילי (ח/21), שאף לגבייה אין מחלוקת, מלבדת כי נבדקו עשרה מוצגים, שכולם זהה כسم מסוון קנבוס במשקלים שונים. משקלו של החומר שנמצא מחולק לשתיות בתוך השקיית השחורה בחדר השמאלי שבקומה השנייה (פריט A9 בחווית הדעת) הוא 155.82 גרם בקירוב. משקלם של שני פריטים נוספים 15.57 גרם ו- 17.05 גרם, ומשקלם של יתר הפריטים נמוך יותר, בין 0.52 גרם ל- 3.53 גרם.

ב. האם ניתן לקשר את הנאשם לשם מסירת הסמים לרامي?

9. למאשימה שתי חטיבות מרכזיות של ראיות מהן היא מבקשת להסיק, כי הנאשם מסר את הסמים לרامي, ואשר איןן עולות בקנה אחד, ובמידה רבה אף סותרות זו את זו. החטיבה האחת כוללת את הודיעתו של ראמי והעימות שנערך ביניהם בין הנאשם, המקבלים חיזוק משתיקתו של הנאשם במשטרת ובירית המשפט; החטיבה השנייה כוללת את צילומי מצלמות האבטחה ועוד"חוות הפעולה של השוטרים שתצפתו על בית משפט אבו עמר.

10. בהודעתו הראשונה ח/2 אמר ראמי כי כל הסמים שנחפסו בبيתו במשקל של כ- 100 עד 200 גרם הם שלו. לדבריו, הוא קיבל את כל הכמות שנתפסה, כפי שנתפסה, מסוחר בתנה המרכזית בתל-אביב תמורה 5,000 ש"ח, הסביר כיצד הגיעו אליו סוחר, וטען כי הסמים נועדו לשימוש עצמי והוא חילק אותם למנות ללא סיבה מיוחדת - "לכיף שללי", ככלונו. ראמי הכחיש בהודעתו זו כי סחר בסמים.

בהודעתו השנייה ח/2, שב וטען ראמי כי כל הסמים שנחפסו בבית שייכים לו, ואמר כי הוא מתפרק כסוחר ב"טלגראס" וכי נהג למכוור שקיות של סמים אותן מסר בעצמו ללקוחותיו, ללא ידיעת בני משפחתו. לדבריו, נהג לרכוש את הסמים מספקים שהגיעו סמוך לביתו מבדורות ציון. ראמי הודה, כי يوم קודם למועד קבלת משלוח סמים מספק שהגיע סמוך לחניה ביתו בין השעות 15:00 – 16:00 ואשר אינו זכר את שמו. הספק הגיע לטלפון שלו בדרך של צלצול-ניתוק, והוא ירד לפגוש בו, קיבל את הסמים ושלם לו. לרامي הוצאה תמונה של הנאשם ותגوبתו הייתה "זה הספק? והוא לא זכר את התמונה. אני זרי". נתן לו כסף והולך" (ח/2 שורה 5). הוא לא ידע את שמו של הנאשם. לדברי ראמי, הספק הביא לו את הסמים בתחום שקיית ניילון שחורה. ראמי הכחיש כי אחיו, יניב, הוא שיצא לפגוש בספק ועמד על ההחלטה כי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

יניב לא יצא מהבית, גם לאחר שהוזכר לו דבר קיומן של מצלמות האבטחה. לדבריו, סיכם מראש עם הספק באפליקציה על קנייה של 200 גרם, ולא ידע לומר האם זו הפעם היחידה שבה קיבל סמים מספק זה. הוא קיבל את הסמים כשאים מחולקים וחילק אותם בעצמו לשקיות של עשרה גרם כל אחת. באותו היום, לאחר קבלת המשלוח, הספיק למכוור סמים לשולשה עד ארבעה לקוחות.

לרامي הrogate סרטון מצלמות האבטחה. הוא לא זכר האם הרכב שנראה במלמה 2 בשעה 15:35 (שתי התמונות הראשונות בת/22) הוא רכבו של הספק, אך אמר שיצא אל הרכב מהחצר האחוריית של הבית, במקום שבו אין קליטה למצלמות האבטחה וגם חזר אליו באותו הדרך. הגם שאישר כי מי שנראה בסרטון יוצא מהבית הוא יניב, טען שליניב אין קשר לספק הסמים. ראמי סירב למסור לחוקרים את הקודם למכשיר הטלפון שלו אך הסכים לפתחו אותו ולהראות לחוקר מה שירצה.

בהתובעתו השלישייה ת/3 נחקר ראמי על אודוטה לקוחות שרכשו ממנו סמים ועל אודוטה מקרים אחרים שלו הקשורים לעסקי הסמים. הוא תיאר כיצד החל לחקק כסוחר ב"טלגראס", אישר כי אחיו יניב הוא שפתח את החשבון, אך טען שלאחר הפתיחה לא היה ליןיב כל קשר לחשבון. עוד תיאר ראמי, כי סיפק סמים לכל בני משפחתו לשימושם העצמי. ראמי נשאל שוב כיצד יצא לפגוש בספק ביום מעצרו ואמר שיצא מהגינה האחוריית. הוא עומת עם טענה לפיה אמרה בחקירותה כי בבית יש רק כניסה אחת, והшиб שיצא דרך חלון הפונה לחצר האחוריית, הגובלת בחצר השכנים וממנה ניתן לראות את הרחוב.

11. ביום 27.3.18 נערכו עימות בין הנאשם לרامي. בתחילת העימות אמר ראמי, כי הנאשם הוא ספק הסמים, כי אינו זכר את שמו, כי יוצר עם הנאשם קשר בטלגראס פעם או פעמיים, הנאשם סיפק לו סם מסווג קנבוס ביום שקדם למעצרו וייתכן כי פעם נוספת וכי הוא שילם לו 5,000- או 6,000 ש"ל "פלוס מינוס", ככלונו. ראמי אמר שהנאשם הביא לו את הסמים בתוך שקית זבל בצדע שחור, הגיע להנית ביתה, צלצל אליו ונתק והוא ירד לרכבו של הנאשם. ראמי טען כי הנאשם הגיע ברכב אפור אך לא ידע מאי זה סוג וטען כי למיטב זכורנו הנאשם היה עם אדם נוסף ברכב. ראמי שב וטען כי אחיו, יניב, לא ירד לכיוון הרכב של הנאשם וכי הוא לא קשור לעסקי הסמים. הנאשם שתק במהלך העימות.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

12. חטיבת הראות השנייה נשענת על סרטוני מצולמות האבטחה ודוחות הפעולה של השוטרים שתחזפו על בית משפט ابو עמר. מסרטוני מצולמות האבטחה (ת/23) ודוח הצפייה בהם (ת/22) עולה כי בשעה 15:27, כשמונה שעה לפני תפיסת הסמים בבית משפט ابو עמר, רכב הונדה כסוף הגיע לרחוב השלים, עצר למשך כמה דקות לפני הכניסה לחניה הסמוכה לבית משפט ابو עמר ולאחר מכן נכנס לתוך החניה (מצלמה 2). בשעה 15:29 ניב נראה יוצאה מפתח הבית אל החניה הסמוכה לחצר, דרך שער הכניסה לחצר, הולך לכיוון שאליו נכנס רכב הונדה ונעלם מטווח הקליטה של המצלמה (מצלמה 3). כעבור כשתי דקות נראה ניב חוזור מהכיוון שאליו הולך קודם לכך לכיוון הבית ובידי שקיית בצע לבן (מצלמה 3). דקה אחת לאחר מכן נראה רכב הונדה כשהיא יוצא מהחניה לכיוון רחוב השלים (מצלמה 2).

13. דוח הפעולה של יוסי שמואל (ת/8) מתאר את כניסה של רכב מסווג הונדה בצע כף, ל.ז. 52-364-77 לחניה ברחוב השלים הסמוכה לבית משפט ابو עמר באוthon השעות, ואת יציאתו ממנה דקות ספורות לאחר מכן. מתואר כי השוטרים עקבו אחר הרכב לאחר יציאתו מהחניה, עצרוו לאחר נסעה קצרה, בתוכו היה הנאשם בלבד, ובכיסו סכום כסף של 8,220 ש". מדו"ח הפעולה של רוברט הובר (ת/24) עולה, כי כאשר ההונדה נכנס לחניה הסמוכה לבית משפט ابو עמר, יצא מהבית אדם המוכר לשוטר כאחד מבני המשפחה לבוש מכנס שחור וחולצה כחולת והולך לכיוון הרכב, ולאחר מספר דקות הוא שב לבית משפט ابو עמר.

ג. אם ניתן ליישב את הראות זו עם זו?

14. הסכם ההגנה להגשתו של כל חומר החקירה משמעותה כי הנאשם אינו חולק על האמור בראיות שהונשו, ובכלל זה אינו חולק על זיהויו של רامي את הנאשם כמי שיטיפק לו את הסמים ביום שקדם למאצרו. שתיקתו של הנאשם במשטרת ובבית המשפט והימנעותו מלמסור גרסה, כמו גם הימצאות סכום כסף גדול בחזותו, מחזקות את הראות נגדו בעניין זה.

15. דא עק, שיש קושי ממש לחתם משקל לאמורתו המפלילות של רami, הן בשל סתיות ותהיית העולות מתוך האמרות עצמן, הן בשל סתיות בין ראיות אחרות שהונשו אף הן בהסכמה.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

16. ראשית יש להזכיר כי ראמי הוא קטין כבן 17 וחצי, אשר מקריאת אמרותיו נראה כי עשה כל שביכולתו על מנת לקחת את כל האשמה על עצמו ולהסיר כל חשד מעורבות במעשהיו או ידיעתם עליהם מצד בני משפחתו. הודיעתו הראשונה של ראמי (ת/2א) סותרת את הודיעתו השנייה (ת/2) ברובם של הפרטים המהותיים הנוגעים לקלחת הסמים. עם זאת, לעניין זה ניתן משקל נמוך שכן גם ההסבר שנתן לסתירות: "לא הודיעתי ועכשו אני מודה. קורה" (ת/2 שורה 26), הוא הסבר שהתקבל בהסכמה. אף על פי כן, גם לאחר שرامי הודה, עלו סתירות מתחדש דבוריו. כך למשל, בהודיעתו מיום 25.2.18 טען כי הוא פתח את חשבון הטלגראס בעצמו ואיש מבני המשפחה לא ידע על מעשיו בהקשר זה (ת/2 שורות 4-3), וכן גם בתחילת הודיעתו מיום 18.3.27 (ת/3 שורות 41, 51), אך בהמשך הודה כי מי שפתח את החשבון היה למעשה אחיו, יניב (ת/3 שורה 75).

17. הקושי המרכזי עולה מתחם הסתירה בין טענותו של ראמי כי הוא פגש בנאים שטיפק לו את הסמים, לבין סרטוני מצלמות האבטחה, המלמדים כי מי שיצא לפגוש בנאים הוא יניב. אין חולק כי מי שנראה יוצא מהבית בבדיקה באותו הזמן שבו רכבו של הנאים נכנס לסמטה הוא יניב. רגע המפגש אמן לא נראה סרטוניים ואולם ניתן להסיקו ברמת וודאות גבוהה מתחום סדר הזמנים המצוין הסרטוניים, שמננו ניתן ללמד כי הנאים נכנס עם רכבו לאזור החניה פעמי אחת בלבד, שהוא בה כשתי דקות, יצא ממנה ונעצר זמן קצר לאחר מכן, והאדם היחיד שיצא משטח החצר הביתה לכיוון מכונתו של הנאים בפרק זמן זה היה יניב. טענותו של ראמי לפיה הוא שיצא מהבית לפגוש בנאים אינה נתמכת בסרטון, וראמי אינו נראה יוצא משטח הבית או החצר בזמן הגעתו של הנאים למקום ועד עזיבתו.

18. ויסינו של ראמי להסביר את הדברים בכך שיצא לפגוש בנאים דרך חלון הבית מעלה תמייהה על רקע העובדה שכצילומי מצלמות האבטחה ניתן לראות כי לפחות חלק מחלונות הבית מוגנים בסורגים (ראו תМОנות הבית בת/22), וכי חצר הבית נראה מוקפת בגדר וממנה יציאה אחת בלבד. קושי זה מתחזד על רקע טענותו של ראמי, לפיה יצא מדלת הבית הקדמית על מנת לפגוש בלקוחותיו (ת/2 שורה 159). אם כך - לא ברור מדוע יצא מחלון אחורי כדי לפגוש בספק.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

19. מתוך הריאות לא ברור מה טווח הקיליטה של מצלמות האבטחה מבחינת היקף הבית, ואולם בשים לב לטיבן של הריאות ולסתירה שלא ניתן ליישבה בין גרטתו של ראמי לבין הנראות בסרטונים, ראוי היה להבהיר עניין זה בין אם בדרך של ביקור השוטרים במקום ובחינת האפשרות לצאת מחלון הבית לכיוון המקום שאליו הגיעו רכבו של הנאשם מבלי להיקלט בצילמות האבטחה, או בדרך אחרת. העדרין של ריאות בעניין זה מותיר את הסתייה בין אמרותיו של ראמי לבין הריאות האובייקטיביות בעינה, ומפחית עד מאד משקל האמרות.

20. קושי נוסף עולה ביחס לזיהויו של הנאשם על ידי ראמי. ראמי לא ידע לנקוב בשמו של הנאשם, וכשהוזגגה לו תמונה הנאשם, הביע חמיה שהוא שמא זה אمنם האדם שסיפק לו את הסמים (ת/2 שורה 75). אכן, ראמי זיהה את הנאשם כספק במהלך העימות שנערך ביניהם. עם זאת, משקלו של זיהוי זה נמוך ביותר, לנוכח העובדה שלזיהויו קדמה הצגת תמונה של הנאשם לרامي. וודרגש, כי לרامي הזגגה אף ורק תמונה הנאשם והוא לא התבקש לזיהותו מתוך אלכוהול או בדרך של מסדר זיהוי תമונות. גם העובדה כי המצב בחקירה היה כזה, שרامي התבקש להתחמעת עם מי שנקשר לסחר בסמים עמו, באופן שאפשר לו להבין שהאדם שעמו התהמעת הוא האדם שהמשטרה חושדתו בו באספקת הסמים, פוגמת במשקלו של הזיהוי. קושי זה מקבל משנה תוקף לנוכח דבריו של ראמי עצמו בת/2 שורה 170 "אני לא הסתכלתי לראות אותו מהחלון של האוטו. אני **בעצמַי** פחדתי". בנוסף, העובדה שהנאים נתפס בלבד ברכבו, בשעה שרامي תיאר כי היה אדם נוסף ברכב, מחייבת אף היא את אמרותיו. כל אלה, ביחד עם ההתרשם מתחן העולה בסרטון, כי ראמי כלל לא פגש בנאים, מבסיסים את המסקנה, כי אין כל משקל לזיהויו של הנאשם על ידי ראמי.

21. מתוך הריאות שהוזגו ניתן לקבוע כי מי שפגש בנאים הוא יניב, ומכל מקום - קיים לפחות ספק סביר בכך שרامي פגש בנאים. על רקע זה, בולטה בחסרונה עדותו של יניב. יניב לא נקרא לעדות מטעם המאשימה, מקום שבו עולה החשד של ממש כי הייתה לו מעורבות משמעותית בעבירה. החשד זה מתבסס אף לנוכח דבריו השוטר ווברט הובר, לפיו פעילות שוטרי הbilous כוונה מראש כלפי יניב (ת/24), ויש להניח כי הדבר היה על בסיס מידע מוקדם. המאשימה לא הציגה כל ראייה בעניינו של יניב, לא ידוע האם הוגש נגדו כתב אישום במסגרת פרשה זו ומה

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

החלק שיווה לו, והימנעות התביעה מהעדתו של יניב עומדת לחובתה ומחילישה עוד יותר את ראיותיה (ראו ע"א 1100/09 סופרגו חברה הישראלית להפצת גז בע"מ נ' עוזבן המנוח איתון מימון (פורסם בנבו 20.3.11)).

22. המפגש של הנאשם, תושב אשקלון שלא ברור פשר מעשו בمبשת ציון עם יניב, על רקע שתיקתו העיקשת של הנאשם לאורך כל חקירת המשטרה ובבית המשפט ועל רקע יתר הראיות, מקימים אמנים חשב כבד שהנתן היה מעורב בדרך כזו או אחרת במעשה עבירה, שבו היה מעורב גם יניב. עם זאת, לא ניתן לקשור את הנאשם ברמה שמעבר לספק סביר לאספקת הסמים לארמי, ואפילו לא ליניב, מה גם שהמאמינה אינה טעונה שהנתן סיפק את הסמים ליניב (עמ' 6 שורה 14 לפרוטוקול). כאן המקום להזכיר כי ברטון נראה יניב חוזר לביתו לאחר המפגש עם הנאשם כשבידו שקיית לבנה, בעוד שהסמים שנחטפו בבית משפט ابو עמר נתפסו בתוך שקית שחורה.

23. לפיכך, אני מזוכה את הנאשם מהמיוחס לו בכתב האישום.

הערות טרם סיום

24. הדיון שנקבע לשמייעת סיכון הצדדים, נפתח בברור בקשה של המאמינה לתקן כתב האישום ולהוספת עד תביעה שלו הושמט מרשימה העדים. הגם שמדובר בבקשתה מן הסוג, שלדacobן הלב, הפך שכיה, נותרתי לה מטעמים של הצורך בבירור האמת. בסופה של יום אף הבהיר, כי הגם שהסנגור התנגד לתיקון, היה בראייה שהוגשה כדי לסייע להגנה.

25. לו בכך היו מסתכנים הפוגמים בנסיבות כתב האישום, הייתה מסתפקת בדברים שנכתבו בהחלטה שהתיירה את תיקונו. עם זאת, בכתב האישום שהוגש קיימים פגמים נוספים המחייבים התייחסות;

26. הגם שבסכתב האישום נכתב כי האירוע התרחש ברחוב השלום בירושלים, חומר הראות מלמד כי הוא התרחש ברחוב השלום ביישוב מבשת ציון. איש מן הצדדים לא חלך על כך, ואף לא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

טרח להתייחס לעובדה זו, שברור שהוא שגניה. מעבר לחשיבות הכללית של ניסוח מדויק של כתוב האישום, לציון שהוא של מקום ביצוע העבירה יכולות להיות השלכות פרוצדוראליות ומהותיות הנוגעות לسمיכות בית המשפט ואף השלכות על הגנת הנאשם, בפרט בכל הנוגע לטענות אליבי.

27. בכתוב האישום נכתב, כי הנאשם סיפק לרמי ابو עמר סם מסוכן מסווג "גראס". המילה "גראס" אינה מופיעה בפקודת הסמים המטוכנים, וממילא אינה נכללה בראשימת החומרים האסורים לשימוש לפי הפקודה. לו הייתה מתבקשת, בשל כך, מהicket כתוב האישום מהטעם כי אינו מגלה עבירה, היה מקום לקבלה. הגם שניתן להבין כי כוונת הכותב היא, ככל הנראה, לסם מסוכן מסווג קנבס, המילה "גראס" היא עגה שרואוי להוותיה לשימוש סוחרי ומשתמשי הטעמים ואולי גם לחדר החקירה, אך אין מקום לנוקוט בה בניסוח כתבי בי-דין המוגשים לבית המשפט.

28. העבירה לפי סעיפים 13 ו- 19א לפકודת הסמים המטוכנים כוללת ארבע חלופות שהן: יצוא, יבוא, מסחר והספקה של סמים מסוכנים. בפרק הוראות החקוק שכותב האישום נכתבה כוורתה הסעיף באופן כללי ולא הזכר באיזה מה החלופות מואשם הנאשם. בסעיף ולפרק העבודות שכותב האישום נכתב ברישא כי הנאשם סיפק סמים מסוכנים, תיאור שיכול להתאים לחלופה ההספקה, אך בטיפה נכתב כי הדבר נעשה תמורה כסף, תיאור שיכול להתאים לחלופה המסחר. כך או כך, ראוי היה לציין העבירה המיוחסת לנאים יהיה ברור ולא יעשה בדרך של רמזים מהם מתבקש הקורא להסיק מסקנות, בפרט כאשר תיאור הדברים באופן פשוט וברור הוא אפשרי.

29. למרבה הצער, אין זו הפעם היחידה שבה מוגשים לבית המשפט כתבי אישום הכוללים טעויות גסות בניסוח העבודות, בציון הוראות החקוק שהן מואשם הנאשם, בהכללה פרטיהם האישיים של עדים, אשר על פי החוק אין להכלילים או שיש מקום לשקלול הימנעות מהכללים בכתב האישום, ולמגנית הלב, גם שגיאות ניסוח ודקדוק. האופן המרושל שבו נוסח כתב האישום מותיר תהווית חמיצות לנוכח קלות הראש העולה ממנו בעניינים הנוגעים לחירותו של אדם.

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 18-03-68458 מדינת ישראל נ' כרמי

30. המזוכירות תעביר העתק מפסק הדין לראש חטיבת התייעות במשטרת ישראל.

31. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתחום 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ט' סיון תשע"ח, 23 Mai 2018, במעמד הצדדים

גילה סקפה-שפירה, שופטת